

[Aksel Larsen.]

man vil have billigere Fragter, kan man jo faa det. Vi har Loven om Fragtnævnet, i Henhold til den kan det af Regeringen ned-sætte Fragtnavn bestemme, hvilke Fragter der skal betales, og hvad Rederne er pligtige at sejle med. Man kan simpelt hen ned-sætte Fragterne saa meget og forpligte Rederne til at sejle alligevel.

Man behøver ikke at være saa bange for at gaa Redernes økonomiske Interesser for nær ved saadanne Foranstaltninger — det kommer man ikke til. Den, der skulde være i Tvivl i saa Henseende, kan blot tage Beretningerne fra Børsen og læse om, hvorledes Dampskibsrederierne deklarerer Udbytte i denne Tid. Der er saa godt som ikke et dansk Dampskibsrederi, der har deklareret mindre Udbytte end 5 pCt. over Udbyttet i Fjor (*O. Kier*: Det ærede Medlem skulde læse Loven!). Det ærede Medlem Hr. O. Kier siger, at jeg skulde læse Loven. Det har jeg netop gjort, og Fejlen ved Loven om Fragtnavn er, at Regeringen, saaledes som den har gjort det i mangfoldige andre Tilfælde, har sat Ræve til at vogte Gæs, har fyldt Fragtnævnet med Dampskibsredere, der kan sidde og passe paa sig selv.

I Københavns Kommune var der for nogle Dage siden en Diskussion — eller maa-ske var det ved et eller andet andet offentligt Møde, jeg husker det ikke, men der har i hvert Tilfælde fundet en Diskussion Sted om Kommunens Huslejhjælp til socialunderstøttede, og her blev det fastslaaet, at denne Huslejhjælp i Virkeligheden var en kolossal stor Hjælp, et Tilskud til visse Husværter. Paa samme Maade forekommer det mig, at dette Fragtilskud, som man siger skal komme Landbrugerne til gode, er et Tilskud til Skibsrederne.

Jeg kommer til det, der er Realiteten og Baggrunden, Realiteten ved Lovforslagene og Baggrunden for, at de er blevet fremsat, og at man er naaet til Enighed om dem. Det er — jeg har allerede strejft det — Prisen paa det engelske Marked. Jeg finder, hvad jeg dengang sagde, at det er en forkert Metode at sige til de danske Forbrugere og de danske Skatteydere og til Byernes Befolkning i Danmark, at de skal bløde, fordi den engelske Regering nægter at betale blot en nogenlunde rimelig Pris for danske Landbrugsprodukter. Jeg er jo ikke saadan inde i disse Englandsforhandlinger som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Han sagde, at blandt de Ting, vi vidste derfra, var, at Landbrugs-eksporten vilde blive nedsat, men at Prisen

vilde blive holdt trods Sterlingens Fald. Nu kan jeg naturligvis have misforstaaet det ærede Medlem, og saa vil han nok være venlig at korrigere mig. Jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at uanset om Sterling falder yderligere, vil England betale den samme Kronepris for de Produkter, de faar fra Danmark. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen ryster paa Hovedet, saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Saa kan jeg kun paa Foranledning af denne Misforstaaelse og denne Hovedrysten sige, at det vilde være mest passende, hvis de, der vidste Besked om Forholdene, gav blot nogenlunde Oplysning om hele denne Sag.

Det er det kedelige ved det, at der gaar saa mange Rygter om disse Englandsforhandlinger. Hvis de, der er inde i Sagen, mener, de er tjent med at holde Forhandlingerne hemmelige, er jeg ikke saa sikker paa, at de ikke forregner sig. Dels siver der saa meget ud, og dels giver dette Hemmelighedskræmmeri Anledning til, at saa mange Rygter breder sig og vinder Tiltro. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen siger, at Englandsforhandlingerne staaer jo paa. Ja, det ved jeg godt, men man er dog saa vel orienteret, saa man nu, selv om, efter hvad man siger, Englandsforhandlingerne staaer paa, og til Trods for at der er truffet en Slags principiel Aftale — ikke sandt? — vil gennemføre en fast Landbrugsordning foreløbig for 7 Maaneder. Saa maa man nu have saa meget Bund under Fødderne, at man kan orientere Rigsdagen om, hvad det i Grunden drejer sig om.

Der gaar, som sagt, saa mange Rygter, Rygter om bestemte Clearingaftaler, om, hvorledes Forholdet mellem Landbrugernes fremtidige Eksport og Import skulde være, og hvorledes man skulde sikre, at en eventuel Handelsaftale ogsaa blev holdt, og hvilke Modydelser Danmark eventuelt skulde op med som Betingelse for at opnaa det, man ønsker fra Englands Side.

Det er meget svært virkelig at bedømme Rækkevidden af de Lovforslag, vi har her, hvis man ikke er nogenlunde orienteret om disse vigtige Spørgsmaal. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at henstille til Regeringen, at den lader sin Udenrigsminister eller en anden dertil kompetent Minister tage Ordet ved denne Lejlighed og, saa vidt det kan lade sig gøre paa Forholdenes nuværende Stade, give en Redegørelse for, hvordan det dels ligger med Englandsforhandlingerne og dels overhovedet ligger med Danmarks Handelsforhold med Udlandet.